

[Clausager.]

men det er, højtærede Statsminister, fordi der er en lille Indkomst, og saa er vore Skatte-love jo saadan indrettet, at lille Indkomst giver lille Skat og stor Indkomst stor Skat. Men vi har jo den forlods Ejendomsskat, og naar vi først skal udrede den og saa bag-efter ved vor Indkomst stilles Side om Side med de andre i Forhold til Indkomstens Størrelse, kan man nok forstaa, at det kan knibe for Landbruget at betale den Skat, som andre Erhverv kan betale. Jeg skal minde om, at Landbruget er under saadanne Erhvervs- og Eksportforhold, at det vilde være utænkeligt, at det kunde betale samme Skat som den beskyttede, som den i Øje-blikket dobbelt beskyttede Industri, beskyt-tet af baade Told og Valutacentral. Men det er ejendommeligt, at man har ikke villet være lydør nok over for Kravene fra Land-bruget om at nedsætte de forlods Ejendoms-skatter i Forhold til Indtjeningen, som Højesteretssagfører Heilesen sætter Fingeren ved. Det har man ikke villet.

Man har ved det Forlig, man fik i Januar 1933, faaet en bevægelig Amtsbeskat-ning. Den er vi stemt for, men den er ikke saa god, som vi kunde ønske, og jeg vilde gerne paapege en Fejl. Saa snart Land-brugets Forrentningsevne bliver positiv, saa snart den bevæger sig fra Nul opefter, skal man give mere i Skat. Det er selvfølgelig forkert, for der er ikke noget at betale af, naar Forrentningsevnen ikke er ved en tre Stykker. I denne Forbindelse interesserer det mig at se, at i Forslaget om Rentetilskud foreslaar Indenrigsministeren, at Rentetilskuddet skal være fuldt og helt, indtil man naar 3,2 pCt. i Forrentning i Landbruget, saa begynder det at tage af. Er der nu ret mange, der kan begribe, at Beskatningen kan begynde at stige ved Nul, men at Rentetilskuddet ikke tager af før ved 3,2? det er dog en ganske mærkværdig Forestilling. Landbruget har saadanne Vil-kaar, at det desværre ikke kan give samme Forrentning og Løn som andre Erhverv, og derfor er det ogsaa øjensynligt, at der er foregaaet en Bevægelse af baade Folk og Penge fra Landbruget. Man kan ikke for-bedre det ved at støtte de svageste, hele Erhvervet maa støttes. Jeg fører et andet Vidne frem i denne Forbindelse, det er den socialdemokratiske Sekretær Knud Korst. Han har skrevet en Pjece, det maa staa for hans egen Regning, hvori han paastaar, at Landbruget har 40 000 Mennesker mindre i Arbejde end før. Jeg ved ikke, om det passer, men det er vel ikke helt usandsynligt.

Han føjer til, at Landbruget kan ikke tage dem igen og give en ordentlig Løn uden Bedring i Forholdene, og han anbefaler ny Kronessenkning. Det er interessant at se, at en Socialdemokrat peger paa, at Land-bruget er uskyldigt i det Forhold, det maa nødvendigvis skyde nogle Arbejdere fra sig, og først naar det faar bedre Vilkaar, kan det tage dem igen.

Vi vil se, hvilke forsvarlige Veje der kan følges hen mod Ligestilling saa vidt mulig; det vil være til Gavn for alle, det er der ikke Tvivl om, det vil ikke blot være til Gavn for Landbruget, det vil sikkert være til Gavn for alle Erhverv, for hele vort Samfund.

Jeg hørte nok forleden Dag, at et Medlem af Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, talte om, at det var en Skam, at man ikke støttede dansk Arbejde stærkere, for *det* kunde give Beskæftigelse, og nu kunde Landbruget ikke give Beskæftigelse til saa mange som før, derfor maatte man tage nyt industrielt Arbejde op. Ja, der var jo ogsaa den Vej at hjælpe Landbruget til en ordentlig Er-hvervsstilling, saa at det kan tage flere, og der er endelig ogsaa det at lægge Mærke til, at naar man begunstiger Fabrikationen af visse Varer herhjemme, som vi ellers har indført fra Udlandet som færdige Va-rer, lukker vi let danske Varer ude paa Verdensmarkedet. Det kan let komme til at gaa saaledes, at man generer Ekspor-ten lige saa meget, som man mindsker Importen. Jeg tvivler paa, at Industrien kan tage saa forfærdelig mange flere Ar-bejdere, den har nok omtrent taget dem i Brug, den kan, nu da den har saa megen Medvind, og jeg er tilbøjelig til at tro, at ved offentlige Arbejder og statsstøttede pri-vate Arbejder er der omtrent i Brug, hvad der kan være.

Det staar derfor for mig som aldeles sikkert, at den eneste Vej, der betyder noget i Retning af at faa flere i Arbejde — og det maa vi allesammen stræbe efter, for Arbejdsløshed er en Ulykke for Landet og for de enkelte —, er at gøre Landbruget mere konkurrencedygtigt, mere ligestillet med de andre Erhverv. Dette vil ikke blot bevirke, at Landbruget direkte kan tage flere i Arbejde, men det vil ogsaa bevirke, at Landbruget kan bruge flere Varer og kan lade mere Arbejde gøre af andre, og det vil gavne Haandværkere, det vil gavne handlende, det vil gavne hele det danske Samfund. Der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at den naturligste Vej til Bekæmpelse